

Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros Decretalium, Tomus ...

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. 10. An Sponsalia de futuro solvantur susceptione, vel voto, suscipiendi
sacros ordines?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

obligantur ad rem promissam dependenter à conditione; hoc autem fieri non possit, si pro libitu, vel pendente, vel purificata conditione, resiliere possent; ergo; & ita docent Sanchez *cit. n. 13.* Castropal. *D. 1. de sponsal. p. 16. n. 10.* & alii. quod confirmatur. 1. quia licet talis conditio Sponsalibus expressè adjecta, suspendat contractum, ut ante conditionis eventum non sit obligatio *prestandi* absolute, super quo *prestando* sub ea conditione conventum est, ut dicitur *L. Cedere diem, ff. de V. S.* cedit tamen, seu inducit statim obligationem absolutam expectandi conditionis eventum, & standi fidei pactioni, posita conditione; & ne conditione pendente liceat pœnitere, seu pro libitu recedere; sic accipitur conditio *L. usus fructus ff. de stipulationibus servorum*, ibi: *ex presenti die vires accipit*, nimirum, ne pœnitere liceat; non autem, ut ex presenti res *præstetur*. Confirm. 2. posita solâ conditione, prior conditionalis consensus transit in absolutum, & evadit purus, & absolute obligat; ergo pendente conditione obligat sub conditione: conditionalis autem obligatio non relinquit sic obligato libertatem, ante conditionis eventum pœnitendi; aliàs enim nihil operaretur, nisi stringeret ad eventum ejus expectandum, ac illâ posita, *prestandum* promissum.

282. Dices. 1. conditio, proprie dicta, suspendit obligationem contractus; ergo antequam ea veniat, contrahens cum tali conditione, hæc pendente, pœnitendo non agit contra obligationem; ergo tunc licitè resilit. Resp. quod ea conditio *suspendat* quidem obligationem *prestandi* rem promissam; sed non *expectandi* conditionis eventum, aut non pœnitendi. Hinc esto ante conditionis eventum resiliens non agat contra primam, cum tantum conditionata sit; agit tamen contra secundam obligationem, utpote puram & absolutam.

283. Dices. 2. ergo Sponsi manent sic ligati, ut, cum alio non possint licitè contrahere Sponsalia de futuro pendente conditione de futuro; hoc autem est minus durum, cum quandoque in longum tempus resolutio dispensationis protrahatur. Resp. si sibi mutuo non remittant obligationem expectandi, conditionis eventum, te-

Tom. IV.

neri expectare, dum vel impotent, vel repulsam habeant, modò cunctatio non fiat alterius culpâ, vel, resolutio non protrahatur ad tempus ultra communem usum in ejusmodi eventibus *prestandis*. Unde si contingat resolutio negativa, resiliere poterunt, esto fortasse mediis extraordinariis, aut impensis obtineri possit; his *præmissis*.

Ad quæstionem propositam in titulo, 284. responsio est negativa: si enim alteruter Sponsorum pendente conditione primorum Sponsalium, cum alio, vel alia, pure contraheret Sponsalia, pariter de futuro, ageret contra fidem datam primæ, non *pœnitendi*, dum eveniat, vel resolvatur conditio; consequenter promitteret rem illicitam; ergo secunda Sponsalia, utpote nulla, non dissolverent prima, ex parte contrahentis secunda; esto pars altera, ob illius renuntiationem tacitam, si vellet, libera maneret. Dixi, *si secunda pure contraheret*. Nam si solum in eventum (quod dispensatio cum prima non impetraretur) conferret rem promissam in tempus habile; nihil ageret contra fidem datam primæ; & habitâ repulsâ dispensationis producenda primâ Sponsâ, teneretur secundæ, vi promissionis conditionatæ tunc in absolutam translata purificatâ conditione.

§. 10.

*An Sponsalia de futuro solvantur
suscceptione, vel voto, suscipiendi
sacros ordines?*

Ante resolutionem supp. 1. Sponsalia 285.
de futuro per subsequentem susceptionem, vel votum suscipiendi tonsuram, aut quatuor minores ordines, non dissolvuntur ex parte suscipientis, vel voventis. Nam hoc non habet ea susceptio, vel votum, *ex natura rei* (cum etiam susceptis illis licitè, valideque matrimonium contrahatur) *nec etiam jure positivo*; cum contrarium expressè concedatur in *c. si quis eorum, dist. 32.* ibi: *Qui uxorem ducere voluerit, ante ordinem subdiaconatus hoc faciat, & c. 1. de Cleric. Conjugat.* ibi: *si qui Clericorum infra subdiaconatum acceperint uxores, ipsos ad relinquenda beneficia Ecclesiastica, & retinendas uxores distri-*

Etione

K 2

Etione Ecclesiastica compellatis, & c. Clericus. 6. de vita & honest. ibi: Clericus, si tonsurâ dimissa, uxorem acceperit, qui quidem sit sine gradu (nimirum ordinis sacri) nec Monasterio à parentibus traditus, uxorem permittatur habere. Hinc quæ adducuntur in contrarium ex Apostolor. Can. 27. ubi dicitur (*qui ad Clerum proveci sunt, præcipimus, ut si voluerint, uxorem accipiant, sed lectores, & Cantores tantummodo*) exponenda sunt juxta posteriores Canones, & naturam particulæ taxativæ, cujus est excludere dissimilia, non similia; alii autem duo minores, prioribus, ex eadem ratione, similes sunt. An autem ex parte alterius, Sponsio tonsuram, vel minores ordines suscipiente, aut vovente, solvantur Sponsalia? dubitari potest, cum per hoc non suscipiatur impossibile statim cum matrimonio; & votum, ut diximus, in hoc casu non valeat, emissum in præjudicium Sponsæ. Quia tamen (nisi Sponsus significet, se non agere animo ascendendi ad altiores ordines, & id agat mutuo consensu, contrarium merito præsumitur; nimirum tacite Sponsalibus renunciare: videtur valdè probabile, Sponsam in dato casu licitè posse rescilire, ac cum alio contrahere.

286. Supp. 2. susceptioni sacri ordinis annexam esse obligationem, servandi continentiam, & quidem ex voto implicito, eoque solemnizato sacri ordinis susceptione, solemnitate dirimente matrimonium subsequens contrahendum, & probavimus l. 3. tit. 3. de Cleric. Conjugat. & dicemus infra; non autem jam contractum, licet nondum consummatum; cum vis solvendi matrimonium ratum tantum, voto castitatis per professionem solemnizato, competat tantum favore Religionis, propter perfectionem illius status, ut mox dicemus; his præmissis.

287. Resp. I. susceptione sacri ordinis, Sponsalia de futuro, dissolvi ex parte utriusque. Quia quando quis fit inhabilis ad præstandum, quod tenebatur, pro tempore inhabilitatis perseverantis, ad illud præstandum non tenetur; sed qui suscepit sacrum ordinem, contrahendo matrimonio redditur perpetuò inhabilis; ergo materia factæ promissionis ab eo amplius præstari nequit; cum ergo ad im-

possibile non detur obligatio, nec Sponsalium obligatio in dato casu locum habet. Sic Castopal D. 1. de spons. p. 19. n. 1. Contrarium dicendum est, de subsequenti voto suscipiendi sacros ordines; nam per hoc non dissolvuntur Sponsalia, ex parte voventis; secus, ex parte alterius, propter tacitam renuntiationem, quam, quantum est ex se, vovendo subit vovens, eligendo aliquid impossibile cum re promissa per antecedentia Sponsalia. Prior autem pars ex eo patet, quia tale votum est irritum, ac nullum nempe contra fidem datam alteri Sponsorum.

Hoc postremum negat Pontius l. 12. 288. de spons. c. 11. cum aliis, volens, obstructum Sponsalibus, licitè suscipere, consequenter licitè vovere, sacrorum ordinum susceptionem: sed contrarium probabilius est, ut docet P. Ferdinandus Rebellus l. 4. de Matr. q. 8. Sec. 5. & alii. Quia ratio potissima in contrarium est, quod Sponsalibus de futuro tacite insit conditio (nisi elegero statum matrimonio perfectiorem) sed hoc fallit. Nam nullo jure ordini sacro (consequenter ejus voto) concessum est, Sponsalia dirimere, sicut concessum statui religioso; aliàs sicut iste, sic ille, dirimeret matrimonium ratum, cujus oppositum habetur expressè in Extravag. Antiqua de voto, ubi expressè habetur, *votum, per susceptionem ordinis sacri solemnizatum, ad dissolvendum matrimonium prius contractum, etiamsi per carnis copulam non fuerit consummatum, cum nec jure divino, nec per sacros repetiatur canones hoc statutum, invalidum esse censendum.* Quare negandum est, Sponsalibus tacite inesse clausulam, sub generalitate; sed solum hac: *nisi elegero statum religionis*; non autem quemcumque alium, licet matrimonio perfectiorem. Nam ut rectè notat gloss. in c. Unico de voto in 6. V. sacri Ordinis; hanc vim, solvendi Sponsalia, inducit favor religionis, non ordinis; & meritò, inquit; *quia alia est causa Monachi, alia, clerici ex c. Alia. 16. q. 1.* Illi enim mortui sunt mundo. c. placuit. 16. q. 1. non autem Clerici non regulares; unde sicut mors naturalis solveret Sponsalia, sic & ista civilis, quæ illi (quoad hoc) æquiparatur, permittente Canone c. Verum, & c. Ex publico, de Convers. conjugat.